

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 367

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 aprilie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
108.	2	modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe	7–10
817.	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		64/656/673. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului finanțelor pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Societății Comerciale PISCICOLA CĂLĂRAȘI — S.A. din coordonarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură	11–13
★			
109.	3	528. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Asociației Composesorale Rusca — Ghelari, Unitatea de Producție I Asociația Composesorală Rusca — Ghelari, județul Hunedoara....	14
818.	3	529. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Muereasca, Unitatea de Producție I Șuța—Muereasca, județul Vâlcea	15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 391 din 4 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. d) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	4–5	530. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Sim Dorian Forest — S.R.L., Explovas Prest — S.R.L., Domarited — S.R.L. și persoanelor fizice constituite în Asociația Proprietarilor de Păduri „Vrancea 2022”, Unitatea de Producție XXI Vrancea 2022, județul Vrancea	16
Decizia nr. 397 din 4 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996	6–7		
Decizia nr. 694 din 12 decembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 48/2023 privind unele măsuri în domeniul
Sistemului național unic pentru apeluri de urgență**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48 din 26 mai 2023 privind unele măsuri în domeniul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 26 mai 2023.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 17 aprilie 2024.
Nr. 108.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 48/2023 privind unele măsuri
în domeniul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2023 privind unele măsuri în domeniul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 aprilie 2024.
Nr. 817.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 107/2023 privind unele măsuri pentru consolidarea
capacităților tehnice necesare funcționării sistemului
informatic al Ministerului Finanțelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107 din 29 noiembrie 2023 privind unele măsuri pentru consolidarea capacităților tehnice necesare funcționării sistemului informatic al Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1092 din 5 decembrie 2023.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 17 aprilie 2024.
Nr. 109.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 107/2023 privind unele măsuri
pentru consolidarea capacităților tehnice necesare
funcționării sistemului informatic al Ministerului Finanțelor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2023 privind unele măsuri pentru consolidarea capacităților tehnice necesare funcționării sistemului informatic al Ministerului Finanțelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 aprilie 2024.
Nr. 818.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 391

din 4 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. d) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Lucian Todoran în Dosarul nr. 3.976/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.323D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materia reglementată, de exemplu, Decizia nr. 738 din 8 octombrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea civilă din 25 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.976/117/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. d) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.** Excepția a fost ridicată de recurentul-reclamant Lucian Todoran într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva sentinței civile prin care s-a respins cererea de comunicare de informații de interes public de către pârâtul-intimat Ministerul Justiției, cerere care viza numele și prenumele persoanelor care au responsabilități legate de administrarea portalului *just.ro*.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile de lege criticate nu întrunesc cerințele de claritate și previzibilitate ale normei juridice ce decurg din art. 1 alin. (5) din Constituție și nu respectă dreptul la informație prevăzut de art. 31 din Constituție. Astfel, întrucât prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001 exceptează de la comunicare datele cu caracter personal „potrivit legii”, autorul consideră că legiuitorul nu a inclus în mod complet și clar împrejurarea în care datele cu caracter personal sunt exceptate de la comunicarea informațiilor de interes public [în sensul prevăzut la art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001]. De asemenea, lipsită de claritate și previzibilitate este și norma prevăzută de art. 14 din Legea nr. 544/2001, prin care legiuitorul a reglementat situația în care informațiile cu privire la datele personale ale cetățeanului pot deveni informații de interes public, respectiv „numai în măsura în care afectează capacitatea

de exercitare a unei funcții publice”. Limitarea comunicării datelor cu caracter personal la acelea care afectează capacitatea de exercitare a funcției publice, indiferent ce înseamnă acest fapt, exclude de la comunicare prenumele și numele tuturor deținătorilor de funcții publice, concluzie vădit injustă și care este contrazisă de practica instituțiilor publice care comunică din oficiu pe propriul site, de exemplu, cel puțin prenumele și numele persoanelor din conducerea instituției. Textul de lege este imposibil de înțeles din punct de vedere semantic, pentru că prenumele și numele cuiva nu au *per se* proprietatea de a afecta exercitarea funcției publice, în sensul de a-i dăuna.

6. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în jurisprudența sa Curtea Constituțională constatând că prevederile art. 12 din legea criticată sunt expresia dispozițiilor art. 31 din Constituție, invocate ca fiind încălcate. Astfel cum rezultă chiar din titlul Legii nr. 544/2001, obiectul său de reglementare privește doar liberul acces la informațiile de interes public, așa încât informațiile privind datele personale, prin care, potrivit art. 2 lit. c) din lege, „se înțelege orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă”, sunt exceptate, conform art. 12 alin. (1) lit. d) din lege, de la accesul liber al cetățenilor. Totodată, stabilirea, în concret, dacă anumite informații intră sau nu în sfera noțiunii de informație cu privire la datele personale nu este o problemă de constituționalitate, ci reprezintă un aspect ce ține de competența instanțelor de judecată.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. d) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, care au următorul cuprins:

— Art. 12 alin. (1) lit. d): „(1) Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 111, următoarele informații: [...]

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii.”;

— Art. 14 alin. (1): „(1) Informațiile cu privire la datele personale ale cetățeanului pot deveni informații de interes public numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice.”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale

cuprinse în art. 1 alin. (5), care consacră principiul legalității, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 31 privind dreptul la informație. De asemenea, invocă prevederile art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001 reprezintă o normă ce are un caracter general, prin care se instituie o excepție de la accesul liber al cetățenilor, deoarece legiuitorul a dorit să realizeze un echilibru între dreptul la informație și protecția datelor cu caracter personal, în speță numele persoanei. De la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 se poate deroga „în condițiile legii”, unul dintre cazurile ce se circumscriu acestei sintagme fiind cel prevăzut de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, potrivit căruia informațiile cu privire la datele personale ale cetățeanului pot deveni informații de interes public numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice. Din interpretarea coroborată a celor două articole rezultă că informațiile cu privire la datele personale ale cetățeanului, de principiu, nu constituie informații de interes public, fiind exceptate de la accesul liber al cetățenilor la aceste informații, însă acestea pot deveni informații de interes public numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice.

13. Curtea reține că, prin Decizia nr. 437 din 4 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 18 octombrie 2019, paragrafele 14 și 15, și Decizia nr. 367 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2020, paragrafele 18—20, s-a mai pronunțat cu privire la art. 12 alin. (1) lit. d) prin raportare la art. 31 din Constituție, reținând că dreptul fundamental la informație, așa cum este consacrat de norma constituțională evocată, implică dreptul persoanei de a avea acces neîngrădit la orice informație de interes public și obligația corelativă a autorităților publice, potrivit competențelor ce le revin, de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 158 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 11 mai 2004). Așadar, dreptul la informație, consacrat de art. 31 din Constituție, se referă numai la informațiile de interes public, sens în care legiuitorul, prin art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001, a precizat că prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultată din activitățile unei autorități publice ori instituții publice, așa cum sunt definite acestea la art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001. Or, informațiile la care fac referire dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001 nu au caracterul unor informații de interes public, ci sunt informații exceptate de la accesul liber al cetățenilor. Legiuitorul este cel în drept să stabilească atât condițiile, cât și situațiile în care se

excepțiază de la accesul liber al cetățenilor unele categorii de informații.

14. Curtea constată că, potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001, unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României, îl constituie accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public. Definiția informațiilor de interes public și a informațiilor cu privire la datele personale este cuprinsă în art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 544/2001, respectiv prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației, iar prin informație cu privire la datele personale se înțelege orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.

15. Totodată, Curtea observă că, potrivit art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 119/1, numele intră sub incidența datelor cu caracter personal. Sfera acestor date cuprinde orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă (persoana vizată), direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul ori mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale.

16. Curtea mai reține că art. 5 din Legea nr. 544/2001 enumeră informațiile de interes public pe care autoritatea sau instituția publică are obligația să le comunice, din oficiu, printre acestea figurând doar numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau a instituției publice și ale funcționarului responsabil cu difuzarea informațiilor publice.

17. În concluzie, Curtea constată că textele de lege criticate sunt clare, precise și previzibile, iar prin acestea legiuitorul a dorit să realizeze un echilibru între protecția datelor cu caracter personal și dreptul la informație. Legiuitorul este cel în drept să stabilească atât condițiile, cât și situațiile în care se excepțiază de la accesul liber al cetățenilor unele categorii de informații fără a aduce atingere art. 31 din Constituție, așa cum s-a statuat prin deciziile Curții Constituționale menționate în prealabil.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Todoran în Dosarul nr. 3.976/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. d) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 4 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 397

din 4 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)
din Legea concurenței nr. 21/1996

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Calor — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.082/2/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.363D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin reprezentant Mihaela Nicoleta Constantin, și Consiliul Concurenței, prin inspector de concurență Daniela Sandu. Lipsește Agenția Națională de Administrare Fiscală, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției, care invocă prevederile art. 7 din Legea concurenței nr. 21/1996 și arată că societatea pe care o reprezintă deține o pondere mică pe piața relevantă a centralelor termice, astfel că nu putea să intre sub incidența prevederilor legale criticate.

4. Reprezentantul Consiliului Concurenței solicită Curții respingerea excepției ca inadmisibilă, întrucât autoarea nu și-a motivat criticile de neconstituționalitate, arătând totodată că, pe fond, excepția este neîntemeiată, în acest sens fiind jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției nu își motivează criticile. În subsidiar, apreciază că excepția este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materia reglementată, de exemplu, Decizia nr. 362 din 25 martie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.082/2/2016/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996.** Excepția a fost ridicată de recurenta-reclamantă Societatea Calor — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva sentinței civile prin care s-a respins cererea de anulare a unor decizii ale Consiliului Concurenței.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea susține că norma criticată încalcă mai multe dispoziții constituționale, fără a motiva în ce constă contrarietatea cu aceste prevederi.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, care au următorul cuprins: „(1) Sunt interzise orice înțelegeri între întreprinderi, decizii ale asociațiilor de întreprinderi și practici concertate, care au ca obiect sau au ca efect împiedicarea, restrângerea ori denaturarea concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia, în special cele care:

a) stabilesc, direct sau indirect, prețuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare;

b) limitează sau controlează producția, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile;

c) împart piețele sau sursele de aprovizionare;

d) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

e) condiționează încheierea contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 31 privind dreptul la informare, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 45 referitor la libertatea economică și în art. 135 privind economia.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte. Excepția ridicată în prezenta cauză cuprinde doar dispoziția legală criticată și textele

constituționale de referință, fără a cuprinde o minimă motivare a criticilor, astfel că nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate.

15. Dacă ar proceda la examinarea criticilor astfel formulate, care nu relevă în niciun mod contrarietatea dintre norma criticată și dispozițiile constituționale invocate, instanța constituțională s-ar substitui autoarei în formularea unei excepții de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți” (a se vedea, în acest sens,

Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, sau Decizia nr. 339 din 20 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 2 august 2021).

16. Mai mult, Curtea constată că, de fapt, autoarea excepției este nemulțumită de maniera în care organul administrativ (Consiliul Concurenței) a aplicat normele cuprinse în Legea concurenței nr. 21/1996. Or, controlul asupra modului în care actele normative sunt aplicate de către destinatarii lor ține de gestionarea actului de justiție, atribuția interpretării și aplicării legii intrând în sfera de competență a instanțelor judecătorești, potrivit art. 126 din Constituție, și nu în sfera controlului de constituționalitate, astfel încât și sub acest aspect excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

17. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Calor — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.082/2/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 4 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 694

din 12 decembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Compania Națională de

Administrare a Infrastructurii Rutiere în Dosarul nr. 9.016/2/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 373D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 405D/2019 și nr. 1.486D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, excepție ridicată de Societatea Smart Account — S.R.L. din Tulcea și Societatea Astaldi S.p.A Italia — Sucursala România, din

București în dosarele nr. 2.019/2/2017/a1 și nr. 5.234/2/2017/a2 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 405D/2019 și nr. 1.486D/2019 la Dosarul nr. 373D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Dispozițiile legale criticate au mai fost analizate de Curtea Constituțională, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 550 din 7 iulie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 13 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.016/2/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în anulare a unei sentințe arbitrale.

8. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.019/2/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe**. Excepția a fost invocată de Societatea Smart Account — S.R.L. din Tulcea într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile prin care au fost respinse ca neîntemeiate acțiunile în anulare a unei sentințe arbitrale.

9. Prin Încheierea din 9 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.234/2/2017/a2, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017**. Excepția a fost invocată de Societatea Astaldi S.p.A Italia — Sucursala România, din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în anulare a unei sentințe arbitrale și a unei încheieri interlocutorii.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că interpretarea dată art. 613 alin. (4) coroborat cu alin. (3) din Codul de procedură civilă potrivit căreia hotărârea prin care acțiunea în anulare a hotărârii arbitrale a fost respinsă nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs, spre deosebire de hotărârea de admitere a acțiunii în anulare, creează un regim diferit în privința exercitării căii de atac, în funcție de soluția pronunțată prin hotărârea curții de apel, de admitere sau de respingere a acțiunii în anulare a hotărârii arbitrale.

11. Astfel, dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă încalcă dreptul părților la un proces echitabil, instituie discriminări între acestea în ceea ce privește accesul la calea de atac a recursului și contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept. Nu există un text expres prin care se interzice calea de atac a recursului, având în vedere că art. 613 din Codul de procedură civilă prevede numai soluția admiterii acțiunii în anulare, fapt ce nu poate acorda judecătorului posibilitatea de a deduce soluția suprimării căii de atac a recursului în ceea ce privește respingerea acțiunii în anulare a hotărârii arbitrale. Or, derogarea de la regula generală trebuie să fie expres prevăzută de lege, nu dedusă de judecător.

12. Lipsirea părții căreia i-a fost respinsă acțiunea în anulare de posibilitatea exercitării unei căi de atac infirmă principiul simetriei căilor de atac, reprezentând o discriminare, iar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, discriminarea se bazează pe ideea de excludere a unui drept sau a unui beneficiu între persoanele aflate în situații egale, stabilite obiectiv. Se mai arată că dispozițiile legale criticate creează posibilitatea exercitării căii de atac în funcție de soluția pronunțată, iar prin raportare la această soluție se va decela în situația admiterii cererii în anulare a hotărârii arbitrale că doar partea interesată are posibilitatea de a declara recurs, respectiv partea care a câștigat în procedura arbitrală. În situația respingerii cererii în anulare a hotărârii arbitrale niciuna dintre părți nu are posibilitatea de a declara recurs, deoarece una dintre părți nu are interes, iar cealaltă nu are dreptul. Prin urmare, este încălcat principiul nediscriminării, atât timp cât numai partea care a câștigat în procedura arbitrală are deschisă calea recursului. În susținerea acestei critici se invocă jurisprudența Curții referitoare la principiul egalității în drepturi, spre exemplu, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, Decizia nr. 2 din 2 februarie 2000, Decizia nr. 62 din 21 octombrie 1993, Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012.

13. În continuare, se susține că imposibilitatea concretă de sesizare a unei instanțe de către persoana interesată constituie o încălcare a dreptului acesteia de acces liber la justiție, care impune obligații în sarcina legiuitorului, astfel că statul este ținut să acorde oricărei persoane toate facilitățile rezonabile de drept și de fapt pentru a accede la instanță, mai exact, trebuie să asigure efectivitatea dreptului de acces liber la justiție.

14. Totodată, se menționează Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3)¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, constatând că eliminarea căii de atac a recursului este neconstituțională, precum și Decizia nr. 783 din 12 mai 2009, prin care Curtea a constatat că abrogarea dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 17¹ din Codul de procedură penală din 1968 — care reglementau un motiv de casare — este neconstituțională.

15. Se mai face referire la faptul că atât Codul de procedură civilă din 1865, cât și noul Cod de procedură civilă prevăd mijloace procedurale concrete de care pot uza cetățenii pentru a accede la justiție: cererea de chemare în judecată și căile ordinare și extraordinare de atac împotriva hotărârilor judecătorești. Aceste căi procedurale asigură persoanelor interesate accesul la o instanță de judecată.

16. Așadar, prin dispozițiile legale criticate se creează o discriminare între justițiabili cu privire la accesul la calea extraordinară de atac a recursului, se încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și folosirea căilor de atac, întrucât, deși reglementată calea de atac, părțile interesate nu o pot folosi, având în vedere că este condiționat accesul la aceasta de o anumită soluție pronunțată de instanța judecătorească. Limitarea dreptului de a exercita calea de atac a recursului strict numai împotriva hotărârilor de admitere a acțiunii în anulare încalcă principiul constituțional prevăzut de

art. 129 care garantează exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, precum și principiul egalității în fața legii și liberul acces la justiție.

17. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe. Având în vedere considerentele încheierii de sesizare și motivarea excepției în Dosarul Curții Constituționale nr. 373D/2019, Curtea va reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 21 martie 2017, care au următorul cuprins: „(4) *Hotărârile curții de apel, pronunțate potrivit alin. (3)* [prin care curtea de apel admite acțiunea în anulare și anulează hotărârea arbitrală — s.n.], *sunt supuse recursului.*”

22. Ulterior modificării aduse prin Legea nr. 17/2017, dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „(4) *Hotărârea curții de apel prin care se soluționează acțiunea în anulare este supusă recursului.*”

23. Însă, având în vedere dispozițiile art. 24 și 25 din Codul de procedură civilă, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017.

24. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 — *Tratatele*

internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, ale art. 126 — *Instanțele judecătorești*, și ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. De asemenea, se invocă și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai analizat dispozițiile legale criticate prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora, spre exemplu, prin Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 7 iulie 2017, Decizia nr. 862 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 28 martie 2019, sau Decizia nr. 356 din 23 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 26 noiembrie 2019.

26. Astfel, prin Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, precitată, Curtea a reținut că, potrivit art. 541 din Codul de procedură civilă, arbitrajul este o jurisdicție alternativă, cu caracter privat. Referitor la arbitraj, în jurisprudența sa Curtea a reținut că acesta constituie o excepție de la principiul potrivit căruia înfăptuirea justiției se realizează prin instanțele judecătorești și reprezintă acel mecanism juridic eficient, menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă și mai puțin formală, confidențială, finalizată prin hotărâri susceptibile de executare silită. Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit convenției arbitrale încheiate între părți, cu respectarea principiului libertății de voință a acestora, sub rezerva respectării ordinii publice, a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii. Prin urmare, părțile pot stabili, prin convenția arbitrală sau printr-un act adițional încheiat ulterior, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura ce urmează să fie.

27. Curtea a mai reținut că hotărârea arbitrală este definitivă și obligatorie, putând fi desființată prin acțiune în anulare numai pentru motivele prevăzute de lege. Prin convenția arbitrală părțile nu pot renunța la acțiunea în anulare decât după pronunțarea hotărârii arbitrale. Judecarea acțiunii în anulare este de competența curții de apel, care va judeca în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță. Acțiunea arbitrală constituie opțiunea părților, iar nu o obligație, prin care acestea decid asupra modalității de soluționare a litigiului, prin derogare de la dreptul comun, în cadrul căruia pot fi propuse și administrate probele apreciate utile și concludente, arbitrajul fiind organizat și desfășurându-se cu respectarea convenției arbitrale încheiate în baza principiului libertății de voință. Prin inserarea în contract a clauzei compromisorii părților li se limitează accesul la jurisdicția statală pentru rezolvarea fondului litigiului dintre ele și accesul la calea efectivă de atac cu privire la fondul litigiului. Însă legiuitorul a prevăzut dreptul părților de a supune controlului judecătoresc hotărârea arbitrală, pe calea acțiunii în anulare, care poate fi exercitată pentru motivele expres și limitativ prevăzute de art. 608 din Codul de procedură civilă, ce vizează condițiile de regularitate a hotărârii arbitrale și cauze de nelegalitate expres stabilite, și nu temeinicia acesteia. Instanțele judecătorești investite cu soluționarea acțiunilor în anulare a hotărârilor arbitrale analizează aspectele strict procedurale ce au fost încălcate în fața tribunalului arbitral, fără a intra pe fondul cauzei.

28. Curtea a mai reținut că dispozițiile legale criticate reglementează calea de atac deschisă împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curtea de apel în soluționarea acțiunilor în anularea hotărârilor arbitrale, statuând că sunt

supuse recursului hotărârile pronunțate potrivit alin. (3) al art. 613 din Codul de procedură civilă, respectiv hotărârile prin care s-a admis acțiunea în anulare. Această opțiune a legiuitorului este justificată de faptul că admiterea acțiunii în anulare are ca efect apariția unei noi situații juridice, distinctă de cea stabilită prin hotărârea arbitrală. Dacă acțiunea în anulare este admisă, curtea de apel anulează hotărârea arbitrală și, potrivit art. 613 alin. (3) din Codul de procedură civilă, trimite cauza spre judecată instanței competente să o soluționeze potrivit legii, trimite cauza spre rejudecare tribunalului arbitral sau se pronunță în fond, în limitele convenției arbitrale. Prin admiterea acțiunii în anulare este afectat caracterul stabil al hotărârii arbitrale, instanța superioară de control judiciar fiind chemată să confirme sau să infirme această situație.

29. În schimb, Curtea a constatat că, în cazul respingerii acțiunii în anulare, ordinea juridică stabilită prin hotărârea arbitrală rămâne neschimbată, hotărârea curții de apel, în acest caz, confirmând definitiv hotărârea pronunțată de instanța arbitrală. Prin exercitarea recursului împotriva hotărârilor de respingere ale curții de apel ar însemna că părțile urmăresc, în realitate, o reexaminare a cauzei și o nouă decizie în privința lor, pronunțată de o instanță judecătorească, și nu de o instanță arbitrală. Or, hotărârea arbitrală confirmată prin hotărârea curții de apel reprezintă finalizarea procedurii arbitrale în cadrul căreia părțile au beneficiat de toate garanțiile oferite de aceasta. Așadar, incidența dispozițiilor procedurale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părți, care au optat, prin clauza compromisorie înscrisă în contract, pentru soluționarea litigiilor de către o instanță arbitrală, părțile trebuind să recunoască consecințele juridice ale aplicării prevederilor legale privind desemnarea unei asemenea instituții, inclusiv dispozițiile procedurale care reglementează condițiile desființării hotărârii arbitrale pe calea acțiunii în anulare. Scopul unei asemenea modalități de soluționare a litigiilor este să asigure o judecată imparțială, mai rapidă, în care părțile pot fi apărute și pot solicita toate dovezile apreciate necesare, judecata finalizându-se cu adoptarea unei hotărâri susceptibile de

executare silită. În aceste condiții, Curtea a reținut că nu se poate pune problema încălcării drepturilor consacrate în Constituție, atât timp cât părțile sunt cele care decid prin convenția arbitrală cu privire la modalitatea de soluționare a litigiului.

30. Astfel, normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, de vreme ce acestea se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Orice parte interesată în exercitarea unei căi de atac are acces la o instanță de judecată prin promovarea unei acțiuni în anulare, iar în situația respingerii acesteia, niciuna dintre părți nu are deschisă calea de atac a recursului. Însă admiterea acțiunii în anulare plasează părțile pe o poziție inegală, partea care a pierdut litigiul în arbitraj dobândind un avantaj prin admiterea acțiunii în anulare, motiv pentru care legiuitorul a prevăzut calea de atac a recursului.

31. Totodată, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații, în exercitarea mandatului său constituțional conferit de dispozițiile art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege*”, și ale art. 129, potrivit cărora „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Așadar, în considerarea anumitor particularități, legiuitorul este îndreptățit să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât cea de drept comun. Accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu poate avea semnificația că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

32. Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere, Societatea Smart Account — S.R.L. din Tulcea și Societatea Astaldi S.p.A Italia — Sucursala România, din București, în dosarele nr. 9.016/2/2017/a1, nr. 2.019/2/2017/a1 și nr. 5.234/2/2017/a2 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 64 din 19 februarie 2024

MINISTERUL MUNCII
ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 656 din 23 februarie 2024

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 673 din 8 aprilie 2024

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Societății Comerciale PISCICOLA CĂLĂRAȘI — S.A. din coordonarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură

Având în vedere Referatul de aprobare al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură nr. 157.282 din 12.02.2024, având în vedere art. 1 lit. c), precum și art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. II alin. (2) din Legea nr. 317/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura și al Protocolului de predare-preluare a acțiunilor pe care Agenția Domeniilor Statului le deține la societățile comerciale cu profil piscicol, a terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și alte terenuri aferente amenajărilor piscicole deținute de aceasta, către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, având nr. 4.025 din 23.11.2009 (ADS) și nr. 7.192 din 23.11.2009 (ANPA),

în temeiul art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul muncii și solidarității sociale și ministrul finanțelor emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Societății Comerciale PISCICOLA CĂLĂRAȘI — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli prevăzute la art. 1 reprezintă limite maxime ce nu pot fi depășite.

(2) În cazul în care, în execuție, se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Societatea Comercială PISCICOLA

CĂLĂRAȘI — S.A. va efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor.

Art. 3. — Societatea Comercială PISCICOLA CĂLĂRAȘI — S.A., din coordonarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Violeta Mușat,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

AUTORITATEA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE: AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU PESCUIT ȘI ACVACULTURĂ
 Operatorul economic: Societatea Comercială PISCICOLA CĂLĂRAȘI — S.A.
 Sediul/Adresa: Călărași, DN3, km 112 + 980, partea dreaptă
 Cod unic de înregistrare: RO1923799
 Nr. registrul comerțului: J51/55/1991

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2024**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2024
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	892,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	892,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	-
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	852,00
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	852,00
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	8	149,90
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsaminte asimilate	9	149,00
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	484,10
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	246,40
		C1 ch. cu salariile	12	231,00
		C2 bonusuri	13	15,40
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	-
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	15	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	16	229,00
		C5 cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	8,70
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	69,00
	2	Cheltuieli financiare	19	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	40,00
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	6,00
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	34,00
	1	Rezerve legale	27	1,70
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

5		Alte repartizări prevăzute de lege	31	
6		Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31)>=0)	32	32,30
7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
8		Minimum 90% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	29,07
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	29,07
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	3,23
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	266,00
	1	Alocații de la buget	47	-
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	145,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	5
	2	Nr.mediu de salariați total	51	5
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.52=Rd.151 din Anexa nr.2)	52	4.106,67
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat (Rd.53=Rd.152 din Anexa nr.2)	53	4.106,67
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	178,40
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf Legii anuale a bugetului de stat	55	178,40
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	-
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=(Rd.6/Rd.1)x1000)	57	955,16
	9	Plăți restante	58	
	10	Creanțe restante	59	

ORDIN
pentru aprobarea amenajamentului silvic
al fondului forestier proprietate privată aparținând
Asociației Composesorale Rusca — Ghelari,
Unitatea de Producție I Asociația Composesorală
Rusca — Ghelari, județul Hunedoara

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 149.774 din 12.02.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 384 din 6.12.2023 și ținând cont de Decizia finală a etapei de încadrare nr. 68 din 23.10.2023, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Hunedoara,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Asociației Composesorale Rusca — Ghelari, Unitatea de Producție I Asociația Composesorală Rusca — Ghelari, județul Hunedoara, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Asociației Composesorale Rusca — Ghelari, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Dan-Ștefan Chiru,
secretar de stat

București, 4 martie 2024.

Nr. 528.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate publică aparținând comunei Muereasca,
Unitatea de Producție I Șuța—Muereasca, județul Vâlcea**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. R/36.583 din 12.02.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 380 din 6.12.2023 și ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 527 din 30.06.2023, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Vâlcea,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Muereasca, Unitatea de Producție I Șuța—Muereasca, județul Vâlcea, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Primăriei Comunei Muereasca, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Dan-Ștefan Chiru,
secretar de stat

București, 4 martie 2024.

Nr. 529.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate privată aparținând Sim Dorian Forest — S.R.L.,
Explovas Prest — S.R.L., Domarited — S.R.L. și persoanelor
fizice constituite în Asociația Proprietarilor de Păduri
„Vrancea 2022”, Unitatea de Producție XXI Vrancea 2022,
județul Vrancea**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. R/32.992 din 6.02.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 315 din 16.11.2023 și ținând cont de Avizul de mediu nr. 8 din 25.09.2023, emis de Agenția pentru Protecția Mediului Vrancea,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând Sim Dorian Forest — S.R.L., Explovas Prest — S.R.L., Domarited — S.R.L. și persoanelor fizice constituite în Asociația Proprietarilor de Păduri „Vrancea 2022”, Unitatea de Producție XXI Vrancea 2022, județul Vrancea, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin proprietarilor prevăzuți la art. 1, care răspund de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Dan-Ștefan Chiru,
secretar de stat

București, 4 martie 2024.

Nr. 530.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

